

Jaký užitek má člověk ze vší práce své
Kterou vede pod sluncem
Každý kdo ví, pracuje se špínou
Ve stínu šerých prostorů
Pracuje pomalu a s obří vláčností
Jako náš pán Umbrtka
Zpracovává motivy ponuré práce své
Kterou vede ve špíně
Slunce pomine i jeho letargie
Špinavá práce však přetrvá
Kdo s námi ve špíně setrvá
Na konci věku oslaven bude
Tam na konci stojí náš pán Umbrtka
práci všem měřit bude
a ptát se na tajemství železa
stojí sám u obrovského stroje
pomalu točí ozubená kola
točí velice pomalu klikou Umbrtka
pomalu přistoupit musíte
ten kdo trhavé pohyby dělat bude
k věčnému zatracení spěje
tak jako splývá Umbrtka v soukolí
celé práce své
musí splývat každý vyznavač jeho
v samotě špíny své

Jen do špíny já ulehám, na oltář Umbrtky
Velkou obět pokládám, chlápka od dvojky.
Navždy spíme ve špíně
Na těch místech já shledávám génia práce
Navždy spíme s Umbrtkou

Hrajem písně na oslavu práce ve špíně
Uctíváme Umbrtku génia práce
Hrajem písně na oslavu práce ve špíně
Uctíváme Umbrtku z plzeňského skartu

Umbrtko deset let stejný
Umbrtko pomalá modlo
Umbrtko oživlá vláho
Umbrtko mlčící bože

Na místa kam směřují pouze naše kroky
Tam nalézáme útěchu v železe a betonu
Když mé oči uvidí světlo lesklé barvy
Rozzuří se duše má záští pěsti svíráme

Světlo těchto míst svítí pouze na důležité momenty života
Na důležité lidi, kteří umí rozžehnout průmyslové přísuvy
Ti ostatní a jejich prostory jsou vyhrazeny čistotě
Světlu a sportu bezduchým myšlenkám pohybům a lidem